

ZNOVU SPOLU. Obnovený Pražský výběr tvoří (zleva) Vilém Čok, Klaudius Kryšpín, Michal Pavlíček, Michael Kocáb a Jiří Hrubeš.

NÁVRAT LEGENDY

Pražákům už je zase hej

Pražský výběr je zpátky. Zpráva budí reakce nadšené, pochybovačné i odmítavé: půjde jen o nostalgii, nebo o další restart? Budoucí odpovědi bude předcházet blížící se vzpomínkové turné.

Pražský výběr, jedno ze zásadních jmen historie tuzemského rocku, se na jaře probudil ze zimního spánku. Vyšla znovu jeho nejslavnější deska a přípravy na podzimní turné jsou v plném proudu. Skutečnost, že Michael Kocáb (po boku s bubeníkem Klaudiem Kryšpínem) a Michal Pavlíček (podporovaný baskytaristou Vilémem Čokem) k sobě dokázali po šesti letech neskrývaného nepřátelství znovu najít cestu, je sama o sobě rozhodně pozitivní. A ačkoli se v obvyklých případech ta varianta nabízí vždy jako první, peníze tentokrát nebyly motivací: „Je jasné, že nás všichni budou podezírat hlavně z toho, že to děláme pro prachy. Ale současná situace je spíš taková, že budeme rádi, když z toho turné něco zbyde a přijde dost lidí, abychom neskončili v minusu. Děláme to celé hlavně kvůli sobě a těm opravdovým fanouškům, kteří na to léta čekali,“ otevřeně shrnuje

Čok. A Michal Pavlíček ho doplňuje: „On každý v podobných případech okamžitě vytahuje takové ty reuniony typu Sex Pistols a zapomíná, že žijeme v České republice. Tady jsou vzhledem k vynaloženému času a celé té přípravě honoráře vlastně spíš směšné.“ Pamětníci navíc vědí, že situace „návratu po pauze“ není pro Pražský výběr rozhodně nová.

Restarty a proměny

Název Pražský výběr se poprvé objevil už v roce 1976. Tehdy ještě student konzervatoře Michael Kocáb v nové skupině vzniklé jako odnož Pražského Big Bandu realizoval své jazzrockové nápady; toto prvotní období je zachyceno na debutovém albu *Žit-zeň* z roku 1978. Vedle střídajících se kytaristů a bubeníků už u toho byl i baskytarista Ondřej Soukup, krátce nato ovšem došlo k faktickému rozkladu.

V roce 1980 nastává, po osudovém setkání s Michalem Pavlíčkem, který ze své předchozí kapely Expanze přivádí i bubeníka Jiřího Hrubeše, první vzkříšení. Průnik svěží fantazie tzv. nové vlny a nadstandardních hráčských schopností čtveřice dává vzniknout skladbám, které i po letech znamenají ukázkou toho lepšího, co tu kdy vzniklo. Soukupa, který odešel „za lepším“ do doprovodné skupiny Karla Gotta, nahrazuje mladší a živelný Vilém Čok z avantgardního Zikkuratu a původně nesmyslné pseudoanglické „texty“ (vžilo se pro ně označení „svahilština“) jsou vyměněny za vtipné veršičky Františka Ringo Čecha, k hudbě skvěle pasující a rozčilující kulturní ideology. Již nahrané druhé album sice nestihne vyjít před zákazem skupiny v roce 1983, ale pod názvem *Straka v hrsti* (stejně se jmenoval film Juraje Herze, na kterém se skupina podílela a který po vzniku skončil v trezoru) se mezi posluchači na magnetofonových kazetách šíří rychlostí blesku.

Po tříleté vynucené pauze už za bicími podruhé vzkříšené kapely, jejíž název pozbyl přívlástku „Pražský“, sedí mladý Klaudius Kryšpín, protože Jiří Hrubeš mezitím